Lietas Nr. 127030014
Lietas arhīva Nr. 1-0300-14/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 6.novembrī

Rīgas pilsētas Centra rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese U.Melameda,

tiesas sēžu sekretāre V.Zariņa,

izskatīja atklātā tiesas sēdē Abrenes ielā 3, Rīgā, administratīvā pārkāpuma lietu SIA „Sarma & /Nosaukums/", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/9, sūdzībā par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2014.gada 16.septembra lēmumu Nr.D57 34-15, un

konstatēja

2014.gada 28.augustā plkst.17.20 Rīgas pilsētas būvvaldes Būvniecības kontroles pārvaldes Rīgas pilsētas būvinspekcijas galvenā būvinspektore M.Kārkliņa sastādīja administratīvo protokolu CB Nr.018255 SIA „Sarma & /Nosaukums/" (turpmāk arī – sūdzības iesniedzēja), reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, /adrese/, par to, ka 2014.gada 13.augustā plkst.13.00 patvaļīgi – ar atkāpēm no akceptētā būvprojekta – veikti būvdarbi būvobjektā. Pārkāpta Būvniecības likuma 16.panta pirmā daļas, 26.panta otrā daļa, kā arī Ministru kabineta 01.04.1997. noteikumu Nr.112 „Vispārīgiem būvnoteikumi" 107. un 109.punkts.

2014.gada 16.septembrī Rīgas domes Administratīvās komisija pieņēma lēmumu Nr.D57 34-15 (turpmāk arī – lēmumu), kurā izskatīja lietu par SIA „SARMA & NORDE", reģ.nr./reģistrācijas numurs/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 152.panta pirmās daļas un nolēma, ka saskaņā ar LAPK 32.panta otro daļu un pamatojoties uz LAPK 152.panta pirmo daļu saukt SIA /Nosaukums B/, reģ.nr./reģistrācijas numurs/, pie administratīvās atbildības, uzliekot naudas sodu EUR 350,- (trīssimts piecdesmit euro) apmērā.

2014.gada 6.oktobrī Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā saņemta SIA „Sarma & /Nosaukums/" sūdzība par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2014.gada 16.septembra lēmumu Nr.D57 34-15, kurā norāda, ka Lēmumu Sūdzības iesniedzēja saņēma 2014.gada 22.septembrī (pasta zīmogs).

Pirms izteikt iebildumus par Lēmumu pēc būtības, Sūdzības iesniedzējs saskata par nepieciešamu izteikt iebildes pat Lēmuma noformējumu un tā saistošo spēku Sūdzības iesniedzējai.

Sūdzības iesniedzēja nevēlas apstrīdēt faktu, ka par iespējamo LAPK 152.panta pirmās daļas pārkāpumu 2014.gada 28.augustā Rīgas pilsētas Būvvaldes Būvniecības kontroles pārvaldes Rīgas pilsētas būvinspekcijas galvenā būvinspektore M.Kārkliņa sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.00605 CB Nr.018255 (turpmāk - arī Protokols) ka Protokols sastādīts sakarā ar ziņām, kas iegūtas, 2014.gada 20.augustā veicot pārbaudi būvobjektā „/adrese/, rekonstrukcija" (būvju kadastra apzīmējumi 0100 022 0041 001 un 0100 022 0041 002) (turpmāk - arī Būvobjekts) un kas fiksētas Rīgas pilsētas Būvvaldes 2014.gada 20.augusta Atzinumā Nr.BV-14-1122-atz par būves pārbaudi (turpmāk - arī Atzinums) (pielikumā). Tāpat Sūdzības iesniedzēja nevēlas apstrīdēt to, Sūdzības iesniedzēja 2014.gada 16.septembrī tika aicināta uz Rīgas domes Administratīvās komisijas sēdi, un, ka šajā sēdē, klātesot Sūdzības iesniedzējas pārstāvjiem /pers. F/ un /pers. G/, tika izskatīta administratīvā pārkāpuma lieta.

Vienlaikus, kā redzams no Lēmuma, tajā ir ietvertas tādas ziņas, kas Sūdzības iesniedzēja objektīvi dod pamatu secinājumam, ka tā pie administratīvās atbildības šajā lietā nemaz nav saukta, un, ka Sūdzības iesniedzēji ir atsūtīts citam tiesību subjektam adresēts lēmums. Šāds secinājums balstīts uz ziņām, kas ietvertas Lēmumā, proti vispirms tajā teikts, ka „Rīgas domes Administratīvā komisija (...) izskatīja lietu par SIA „SARMA & NORDE" (reģ.nr./reģistrācijas numurs/) saukšanu pie administratīvās atbildības Sūdzības iesniedzēj norāda, ka tās nosaukums (firma), kāds ierakstīts komercreģistrā, ir „SARMA & /Nosaukums/", un kādu, turklāt, citos administratīvā pārkāpuma lietas dokumentos lietoja arī Rīgas domes amatpersonas. Pat ja šī varētu tikt vērtēta kā nebūtiska lēmuma pieņēmēja pārrakstīšanās kļūda, tad Lēmuma rezolutīvajā daļā minēts, ka komisijas lēmums ir „... pamatojoties uz LAPK 152.panta pirmo daļu saukt SIA „ELMIKS" (reģ.nr./reģistrācijas numurs/) pie administratīvās atbildības, uzliekot naudas sodu EUR 350,- (trīssimts piecdesmit euro) apmērā."

LAPK trešā daļa noteic, ka, institūcija (amatpersona), kura pieņēmusi lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pēc savas iniciatīvas vai pēc

administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieka lūguma var izlabot lēmumā pārrakstīšanās vai matemātiskā aprēķina kļūdas, ja tas nemaina lēmuma būtību. Taču ziņa par to, kuram tiesību subjektam tiek piemērots administratīvais sods, noteikti atspoguļo lēmuma būtību. Līdz ar to, pat pieļaujot, ka Lēmuma rezolutīvā daļa ietver pārrakstīšanās kļūdu, izskatāmajā lietā šādas kļūdas labojums procesuāli nav pieļaujams.

Ņemot vērā izklāstīto, Sūdzības iesniedzējai faktiski būtu pamats Lēmumu uzskatīt par kļūdaini atsūtītu dokumentu. Sekojoši Sūdzības iesniedzējai arī nebūtu pamats ar šo sūdzību vērsties tiesā. Tomēr, ņemot vērā gan Rīgas domes Administratīvās komisijas 2014.gada 16.oktobra sēdes gaitu un varbūtējo Rīgas domes institūciju un amatpersonu rīcību, SIA „SARMA & /Nosaukums/" nevar pilnībā paļauties uz sodoša rakstura lēmuma neesamību. Līdz ar to Sūdzības iesniedzēj, aizstāvot savas ar likumu aizsargātās intereses, vēršas ar šo sūdzību tiesā, lūdzot tiesu lietā nodrošināt lietas apstākļiem atbilstošu rezultātu - LAPK paredzētajā kārtībā pilnā apmērā atcelt Lēmumu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Turklāt, lemjot par Lēmuma atcelšanu un administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanu, Sūdzības iesniedzēj lūdz tiesu pirms turpmāk izklāstīto apsvērumu izvērtēšanas, īpašu uzmanību pievērst augstāk izklāstītajiem apstākļiem, kuru dēļ Sūdzības iesniedzēj Lēmuma pieņēmēja neattaisnojami paviršas, nekonsekventas un citādi likumam neatbilstošas rīcības dēļ ir spiesta meklēt tiesisko aizsardzību tiesā, un kas tādējādi paši par sevi jau rada pietiekamu pamatu Lēmuma atcelšanai un lietas izbeigšanai.

Neraugoties uz minēto, t.i. to, ka Sūdzības iesniedzējai faktiski nebūtu nepieciešamības pārsūdzēt Lēmumu, pieļaujot, ka tiesa tomēr saskatīs pamatu Lēmumu vērtēt arī pēc būtības, Sūdzības iesniedzēj turpmāk izklāsta argumentus, kas pamato Lēmuma nepareizību:

1) Lēmuma pieņēmējs nepamatoti nav devis novērtējumu SIA „SARMA & /Nosaukums/" kā LAPK 152.panta pirmās daļas subjektam;

2) Lēmuma pieņēmējs Būvobjektā veiktos būvdarbus kļūdaini uzskata par normatīvajiem aktiem neatbilstošu, attiecīgi - par administratīvi sodāmu darbību.

Tā kā izvērtējot Protokola saturu, Sūdzības iesniedzējai radās iespaids, ka pastāv iespējamība tās saukšanai pie administratīvās atbildības par LAPK 152.panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, ar mērķi pamatot administratīvā pārkāpuma sastāva neiespējamību tās darbībā un izmantojot LAPK 260.panta otrajā daļā paredzētās paskaidrojumu sniegšanas tiesības, Rīgas domes Administratīvajai komisijai tika iesniegts Paskaidrojums (pielikumā). Paskaidrojumā vispusīgi ir atspoguļoti lietā būtiski tiesiskie un faktiskie apstākļi, kā arī veikta to vispusīga analīze, kuras rezultāts apliecina, ka Sūdzības iesniedzējs darbībā nav konstatējams tāds administratīvais pārkāpums, par kuru administratīvā atbildība paredzēta LAPK 152.panta pirmajā daļā.

LAPK 274.panta otrās daļas 6.punkts noteic, ka, izskatījusi administratīvā pārkāpuma lietu, institūcija (amatpersona) pieņem lietā lēmumu, kurā „norāda faktisko un tiesisko apstākļu konstatējumu (norāda pierādījumus, uz kuriem pamatoti secinājumi, un argumentus, uz kuru pamata pierādījumi noraidīti)". Tomēr no Lēmuma satura redzams, ka Sūdzības iesniedzējs viedoklis (nav šaubu, ka šajā paskaidrojumā ietvertās ziņas par faktiem ir pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā, kā tas izriet no LAPK 243.panta pirmās daļas un 243.[1]panta, turklāt, atbilstoši pierādīšanas teorijas nostādnēm šie pierādījumu ir klasificējami kā attaisnojošie pierādījumi), izskatāmajā lietā lakoniski ietverts ievaddaļā, kur norādīts, ka „Personas uzskata, ka nav bijis pārkāpums. Likums neuzliek par pienākumu saskaņot šādas darbības Būvvaldē". Citviet Lēmumā Sūdzības iesniedzējas viedoklis nav nedz atspoguļots, nedz arī ir veikta tā analīze.

Vērtējot minēto, Sūdzības iesniedzēja secina, ka Rīgas domes Administratīvā komisija nav pienācīgi izpildījusi tai LAPK 274.panta otrās daļas 6.punktā doto uzdevumu. Zīmīgi, ka par Sūdzības iesniedzējs viedokļa atspoguļošanas un vērtēšanas esamību noteikti nav izdarāms secinājums, kas balstīts uz Lēmuma motīvu daļā ietverto norādi, ka „Ar lietā esošajiem materiāliem, fotogrāfijām un personu paskaidrojumiem administratīvā pārkāpuma fakts ir pierādīts". Proti - tā kā Lēmuma saturs ietver apgalvojumu, ka administratīvais pārkāpums ir izdarīts, savukārt Sūdzības iesniedzējas paskaidrojumi pamatoja neesamību, minētā norāde ir attiecināma vienīgi uz lietā esošajiem „apsūdzošajiem pierādījumiem", nevis „attaisnojošajiem pierādījumiem", kādus, kā minēts, satur Sūdzības iesniedzējs paskaidrojums.

Sūdzības iesniedzēja vēlas uzsvērt, ka šāda Rīgas domes Administratīvās komisijas pieeja ne vien neatbilst prasībām, kādas lēmumu pieņemšanā izvirza LAPK, bet arī, un jo īpaši būtiski - tā nevar nodrošināt lietas pareizu izlemšanu. Līdz ar to Sūdzības iesniedzējas ieskatā tiesai, ar mērķi nodrošināt lietvedības administratīvo pārkāpumu lietā uzdevumu - savlaicīgi, vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrot lietas apstākļus, izlemt to stingrā saskaņā ar likumu, kā to paredz LAPK 237. un 244.pants pants, kā arī ar mērķi nodrošināt lietā esošo pierādījumu vispusīgu, pilnīgu un objektīvu novērtējumu, kā to paredz LAPK 244.pants, ir nepieciešams veikt lietas apstākļu atkārtotu izvērtējumu, tostarp - izvērtējot savstarpējā kopsakarā visus tos argumentus, kas norādīti minētajā Sūdzības iesniedzējs paskaidrojumā.

Neuzskatot par lietderīgu paskaidrojumā ietvertos apsvērumus atkārtot šajā sūdzībā, Sūdzības iesniedzēja lūdz tiesu uzmanību pievērst šādiem apstākļiem:

patvaļīgās būvniecības fakts ir konstatēts būvobjektā - ēkās, kas atrodas /adrese/ (turpmāk - arī Būvobjekts), (būves kadastra apzīmējums /numurs A/). SIA „SARMA & /Nosaukums/" saistīta ar būvniecību Būvobjektā kā „projekta autors" un „autoruzraugs";

LAPK 152.panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma sastāvu izskatāmās lietas ietvarā no objektīvās puses raksturo aktīva prettiesiska darbība - būves rekonstrukcija bez akceptēta projekta;

būves rekonstrukcija ir darbību kopums, kas vērtējams kā būvdarbi. Tādējādi izskatāmās lietas ietvarā konstatētā prettiesiskā darbība ir būvdarbu veikšana bez akceptēta projekta;

lai secinātu, ka SIA „SARMA & /Nosaukums/" ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par ko paredzēta administratīvā atbildība LAPK 152.panta pirmajā daļā, būtu nepieciešams konstatēt, ka tieši Sūdzības iesniedzēj ar atkāpēm no būvprojekta ir veikusi ēkas rekonstrukcijas darbus;

Būvniecības likums ar mērķi atklāt un noteikt būvniecības dalībnieku savstarpējās attiecības, viņu tiesības un pienākumus būvniecības procesā, kā arī norobežot to atbildību, būvniecības dalībniekus iedala divās grupās: dalībnieki, kuri realizē (ir saistīti ar) būvju projektēšanu un dalībnieki, kuri veic būvdarbus;

Būvniecības likums īpaši izdala tos būvniecības dalībniekus, kuriem piemīt tiesības veikt būvdarbus, un kuru veiktie būvdarbi attiecīgos apstākļos var tikt vērtēti kā tiesiski vai prettiesiski (patvaļīgi) būvdarbi. Šo dalībnieku skaitā ietilpst nekustamā īpašuma īpašnieks, valdītājs vai lietotājs, t.i., būvniecības pasūtītājs un būvuzņēmējs;

Sūdzības iesniedzējai nedz kā būvprojekta izstrādātājam, nedz autoruzraugam, nepiemīt no tiesību normām vai no kāda cita tiesību avota, tostarp 22.11.2011. Līguma Nr.T45/11 par būvprojekta izstrādāšanu un autoruzraudzības darbu veikšanu zemes gabalā ar kadastra apzīmējumu 01000220041, izrietošas tiesības Būvobjektā veikt būvdarbus, kas nozīmē, ka Sūdzības iesniedzējas rīcību - patvaļīgu būvniecību, objektīvi nav iespējams konstatēt, kas arī dod pamatu secinājumam, ka Sūdzības iesniedzēja nav LAPK 152.panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma subjekts.

Neraugoties uz to, ka Sūdzības iesniedzēja, kā jau izklāstīts, nav LAPK 152.panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma subjekts, un šis apstāklis pats par sevi rada pamatu lietas izbeigšanai, lietas vispusīga izvērtējuma nolūkā Sūdzības iesniedzēja saskata par nepieciešamu izklāstīt argumentus, kas kopumā pamato pārkāpuma, kāds aprakstīts Lēmumā, neesamību.

Kā Lēmumā, tā arī ar to nesaraujami saistītajā Aktā un Protokolā, raksturojot pārkāpumu, Par kuru veikta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā, ir dota norāde uz Ministru kabineta 1997.gada 1.aprīļa noteikumu Nr.112 „Vispārīgie būvnoteikumi" 107. un 109.punkta pārkāpumu. No šiem punktiem izriet, ka akceptētā būvprojektā izdarītās izmaiņas ir iesniedzamas akceptēšanai būvvaldē, ja tās skar tehnisko noteikumu nosacījumus.

Attiecinot šīs prasības uz izskatāmās lietas apstākļiem, secināms, ka, lai izdarītās izmaiņas - : starpstāvu pārsegumu (koka siju) demontēšana un dzelzsbetona starpstāvu pārsegumu izbūve, būtu, saskaņā ar minēto noteikumu 109.punktu saskaņojamas ar būvvaldi, šīm izmaiņām jāskar tehnisko noteikumu nosacījumus. No Lēmuma konstatējams, ka arguments, kas Lēmuma pieņēmēja ieskatā; pamato minētās kārtības nepieciešamību, izriet no Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas Rīgas reģionālās nodaļas 08.07.2014. iesnieguma par rekonstrukcijas darbiem ēkas /adrese/, kurā norādīts, ka inspekcijā saskaņotajā tehniskā projekta dokumentācijā (saskaņojums 11.06.2012. Nr.750) koka siju pārseguma likvidēšana ēkai lit. /adrese/, Rīgā, nav norādīta.

Sūdzības iesniedzēja, kuras pārstāvjiem tikai administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā (komisijas sēdē) kļuva zināms, ka pamats viedoklim par saskaņošanas nepieciešamību izriet no minētā iesnieguma, administratīvajai komisijai darīja zināmu, ka izskatāmajā situācijā tiesību normas saskaņošanu ar būvvaldi neprasa, jo izmaiņas neskar tehnisko noteikumu nosacījumus. Uz ko administratīvā komisija Lēmumā norāda, ka tā uzskata, ka objektā veiktie būvdarbi bija saskaņojami ne tikai ar būvprojekta autoru, bet saskaņojami ar Būvvaldi un veicami tikai saskaņā ar pašvaldības akceptētu būvprojektu, jo lietā nav iesniegti nekādi pierādījumi, ka būvprojektā izdarītās izmaiņas, veiktie iekšējie darbi, neskar tehnisko noteikumu nosacījumus.

Vērtējot minēto, Sūdzības iesniedzēja saskata par pamatotu uzsvērt, ka, paužot apgalvojumu, ka lietā nav iesniegti nekādi pierādījumi, kas pamatotu to, ka būvprojektā izdarītās izmaiņas un veiktie iekšējie darbi neskar tehnisko noteikumu nosacījumus, Rīgas domes Administratīvā komisija būtiski ir pārkāpusi LAPK 243.panta otro daļu, kas cita starpā noteic, ka iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības. Vēl jo vairāk - neraugoties uz minēto Sūdzības iesniedzējs viedokli, administratīvā komisija bez jebkādas motivācijas augstāku ticamību ir piešķīrusi pierādījumiem, kas it kā pamato pārkāpuma esamību, bez izvērtējuma atstājot pierādījumus, kas norāda uz pretējo. Tādējādi ir pārkāpta LAPK 234.panta astotā daļa.

Turklāt, komentējot jau minēto Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas Rīgas reģionālās nodaļas Rīgas reģionālās nodaļas 08.07.2014. iesniegumu, kas, ir devis pamatu secinājumam par pārkāpuma esamību, Sūdzības iesniedzēja vēlas atkārtoti vērst tiesas uzmanību uz to, ka tai par šāda iesnieguma esamību kļuva zināms tikai administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā. Būtiski, ka šajā pašā laikā kļuva zināms, ka minētā iesnieguma adresāts ir Rīgas pilsētas būvvalde. Šis fakts pats par sevi, pat bez iesnieguma satura izvērtējuma, apliecina, ka iesnieguma saturs Sūdzības iesniedzējai nevar būt saistošs, līdz ar ko arī tas nevar būt pamats administratīvās atbildības piemērošanai.

Turklāt, kas faktiski ir izšķiroši šajā lietā - Sūdzības iesniedzēja savu darbību saistībā ar projektēšanas un autoruzraudzības veikšanu nekustamajā īpašumā /adrese A/, konsekventi un stingrā saskaņā ar priekšnoteikumiem ir balstījusi uz Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas 2011.gada 17.oktobra izdotajiem noteikumiem Nr.06-10/2151 „Kultūras pieminekļu aizsardzības prasības (īpašie noteikumi) ēku /adrese/ rekonstrukcijas būvprojektēšanai" (pielikumā). Citus noteikumus Sūdzības iesniedzēja būvniecības gaitā nav nedz saņēmusi, nedz arī tai ir kļuvis zināms par jebkādu citu nosacījumu esamību.

Būtiski, ka 2011.gada 17.oktobra noteikumu Nr.06-10/2151 6.punkts, kas tieši attiecas uz būvdarbiem ēkā, kurā it kā konstatēta neatļautā koka siju pārseguma likvidēšana (būves kadastra apzīmējums /numurs A/), kas ir ēka ar nelielu kultūrvēsturisko vērtību, noteic, ka inspekcija pieļauj ēkas pārveidojumus pēc iesniegtā būvmeta. Citus nosacījumus, tostarp - par rīcību ar pārsegumiem, Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcija šai ēkai nav izvirzījusi. Tādējādi arī saprotams, kāpēc Lēmumā minētajā Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas Rīgas reģionālās nodaļas Rīgas reģionālās nodaļas 08.07.2014. iesniegumā koka siju nomaiņa īpaši nav minēta. Šo faktu Lēmuma pieņēmējs, acīmredzot vēloties panākt administratīvās atbildības piemērošanu, ir interpretējis nekorekti.

Turklāt zīmīgi, ka, salīdzinot šos Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas izvirzītos nosacījumus ar nosacījumiem, ko tā izvirzījusi būvdarbiem Būvobjekta sastāvā ietilpstošā otrā ēkā, kas ir ēka ar kultūrvēsturisku vērtību (būves kadastra apzīmējums /numurs B/), redzams, ka detalizēti un konkrēti nosacījumi ir noteikti virknei veicamo būvdarbu (skatīt, piemēram, 2., 4.punktu). Tas dod pamatu secinājumam, ka Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcija tieši būvju kultūrvēsturiskās vērtības kontekstā saskatīja par nepieciešamu īpašus un detalizētus nosacījumus izvirzīt tieši ēkai ar kultūrvēsturisku vērtību, vienlaikus ēkai ar nelielu kultūrvēsturisko vērtību paredzot atvieglotus nosacījumus - rīcību saskaņā ar būves metu (jeb faktiski visai brīvas pieejas rīcību saskaņā ar materiālu, kas uzskatāmi ilustrē būvniecības ieceri). Tādējādi no minētā arī secināms, ka, ja Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcija tomēr būtu saskatījusi par nepieciešamu detalizētus nosacījumus (tostarp jautājumā par pārsedzes nomaiņu) izvirzīt ēkai ar nelielu kultūrvēsturisko vērtību, tā, līdzīgi kā to realizējusi attiecībā uz ēku ar kultūrvēsturisko vērtību, 2011.gada 17.oktobra noteikumos Nr.06-10/2151 būtu ietvērusi specifiskas prasības.

Tādējādi, apkopojot izklāstīto, secināms, ka tehniskie noteikumi ēkai (būves kadastra apzīmējums /numurs A/) neizvirza noteikumus siju pārseguma izmainām, kas cēloņsakarīgi arī pārseguma siju nomaiņas gadījumā nerada nepieciešamību Ministru kabineta 1997.gada 1.aprīļa noteikumu Nr.112 „Vispārīgie būvnoteikumi" 107. un 109.punkta piemērošanai, un kas arī pamato LAPK 152.panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma neesamību izskatāmajā jautājumā.

LAPK 289.^{6}pants noteic, ka rajona (pilsētas) tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā. Rajona (pilsētas) tiesa mutvārdu procesu nosaka pēc savas iniciatīvas vai tad, ja to lūdz persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, cietušais vai prokurors.

LAPK nav precizēts kādos gadījumos procesa dalībniekiem ir tiesības lūgt tiesu lietas izskatīšanai tiesā noteikt mutvārdu procesu. Tāpēc Sūdzības iesniedzēja atrod par pamatotu izmantot Augstākās tiesas tiesu praksē nostiprināto atziņu par mutvārdu procesa lietderīgumu administratīvajās lietās. Proti - Augstākā tiesas atziņu, ka „Lietas izskatīšana tiesas sēdē ir lietderīga gadījumos, kuros no lietā esošajiem dokumentiem nevar gūt pilnīgu priekšstatu par izskatāmo jautājumu. Šādos apstākļos personu uzklausīšana tiesas sēdē var sekmēt pareizu izskatāmā jautājuma izlemšanu. Savukārt, ja lietas materiāli ir pietiekami izskatāmā jautājuma izlemšanai, tad mutvārdu process parasti nav lietderīgs" (skatīt, piemēram, Augstākās tiesas 2007.gada 2.aprīļa lēmuma lietā Nr.SKA-272/200710. [2] punktu).

Kā izriet no šajā sūdzībā izklāstītā, līdz šim lietas izskatīšanas gaitā ir izdarīti secinājumi, kas nepārprotami ir balstīti uz tiesību normu aplamu interpretāciju. Vēl vairāk - secinājumi lietā ir izdarīti, pamatojoties uz vienpusēju jautājuma izpratni, kas acīmredzami ir novedis pie nepareiza lietas iznākuma. Lai arī Sūdzības iesniedzēj pilnā mērā apzinās un paļaujas uz tiesas kompetenci administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanā, tomēr līdzšinējā lietas virzība norāda uz būtiski atšķirīgiem to dalībnieku viedokļiem, īpaši jautājumā par administratīvā pārkāpuma subjektu un administratīvā pārkāpuma objektīvo pusi. Sūdzības iesniedzējs ieskatā arī lietas izskatīšanā tiesā lietas dalībniekiem tāpat var būt būtiski atšķirīgs viedoklis, kas sekojoši apgrūtinās lietas pareiza rezultāta panākšanu.

Sūdzības iesniedzējas ieskatā Lēmuma pieņēmējs no lietā esošajiem dokumentiem nav guvis pilnīgu un vispusīgu priekšstatu par izskatāmo jautājumu, jo atsevišķu jautājumu analīze nav realizēta pietiekami niansēti. Līdz ar to, ar mērķi tiesā sekmēt lietas taisnīgu iznākumu, Sūdzības iesniedzējs ieskatā būtu lietderīgi lietu izskatīt mutvārdu procesā, jo lietas dalībnieku personīga uzklausīšana noteikti veicinātu būtisko tiesisko apstākļu un tiem pakārtoto faktisko apstākļu vispusīgu noskaidrošanu. Šāda pieeja ne vien veicinātu konkrētās lietas tiesisku un taisnīgu izskatīšanu, rodot līdzsvaru valsts un personu interešu ievērošanā, bet kopumā dotu pozitīvu ietekmi uz tiesu prakses attīstību lietās, kuru apstākļi ir līdzīgi izskatāmās lietas apstākļiem.

Ņemot vērā visu iepriekš izklāstīto, SIA „SARMA & /Nosaukums/" saskaņā ar LAPK 289.^{3}panta trešo daļu, 289.^{12}panta otrās daļas 2.punktu, lūdz tiesu:

1) pieņemt šo sūdzību un ierosināt tiesvedību administratīvā pārkāpuma lietā;

2) izskatīt lietu mutvārdu procesā;

3) atcelt Rīgas domes Administratīvās komisijas 2014.gada 16.septembra lēmumu Nr.D57 34-15 administratīvā pārkāpuma lietā;

4) izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu attiecībā uz SIA „SARMA & /Nosaukums/".

Tiesā saņemts iesniegums no Rīgas domes Administratīvās komisijas, kurā pausts sekojošais:

Rīgas domes Administratīvā komisija (turpmāk - komisija), saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 289.^{2} pantu, lūdz izskatīt administratīvā pārkāpuma lietu Nr.127030014 iestādes pārstāvja prombūtnē.

Attiecībā par SIA „SARMA & NORDE" 30.09.2014. sūdzībā Nr.2/274 pausto, komisija norāda, ka atzīst minēto sūdzību daļā par pārsūdzētā lēmuma lemjošajā daļā nepareizi norādīto administratīvās atbildības subjektu. Attiecīgi, komisija izsaka lūgumu atcelt pārsūdzēto lēmumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai iestādei, saskaņā ar LAPK 289.^{12}panta pirmās daļas 4.punktu.

Tiesa, pārbaudot un novērtējot lietas materiālus kopumā, secina, ka sūdzība ir pamatota un ir izbeidzama administratīvā pārkāpuma lietvedība lietā.

LAPK 288.panta pirmā daļa noteic, ka augstākas iestādes pieņemtu lēmumu persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, kā arī cietušais var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc deklarētās dzīvesvietas, juridiskā persona - pēc tās juridiskās adreses Latvijā. Ja personai nav deklarētās dzīvesvietas vai juridiskās personas adrese neatrodas Latvijā, lēmumu var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietas.

LAPK 289.^{12}panta otrā daļa noteic, ka Rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Ievērojot iepriekš minēto, ir izbeidzama administratīvā pārkāpuma lietvedība lietā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 2.punktu, 289.[13] panta sesto daļu un 289.[18] panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda:

atcelt Rīgas domes Administratīvās komisijas 2014.gada 16.septembra lēmumu Nr.D57 34-15 administratīvā pārkāpuma lietā;

Izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu attiecībā uz SIA „SARMA & /Nosaukums/", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit darba dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā.

Tiesnese (paraksts) U.Melameda